

gek szerint történő rendezéséhez a miniszter támogatását kérje. A küldöttség, amelyben résztvett Bónczos Miklós árvízvédelmi kormánybiztos, dr. Tukats Sándor, dr. Barcsay Akos és Kiss Endre főispán, Szeder János Eszengrádi képviselő, dr. Páfy József szegedi és dr. Katona Mihály kiskunhalasi polgármester, valamint Kogutowicz Károly egyetemi tanár, csütörtökön délelőtt jelent meg a földművelésügyi miniszter előtt.

Vitéz gróf Teleki Mihály memorandumot nyújtott át a földművelésügyi miniszternek és ebben megfelelő összeg rendelkezésre bocsátását kérte az Udránszky-féle terv megvalósításához. Kérte továbbá, hogy az árvíz sújtotta gazdák részére száznapos tengeri és kölesvetőmagot utaljon ki a minisztérium, azokon a részekén pedig, ahol az árvíz a gyümölcsösöket elpusztította, ősszel kedvezményes, vagy ingyenes gyümölcsesegeteket osszanak ki.

Bárányffy Dávid földművelésügyi miniszter közölte a küldöttséggel, hogy az előterjesztett kérelmek gyakorlati elintézése folyamatosan van és megfelelő anyagi támogatásról is gondoskodik történik.

A kisteleki árvíz

Rendkívül súlyos az árvízveszély a szomszédos Kisteleken is. Dr. Tóth Pál főjegyző információja szerint az idén már 52 lakóház állt össze az árvíz következtében és 270 házat az összeomlás veszélye fenyegeti, úgyhogy napra után mindtöbb családot kell kitelepíteni a veszélyes házakból. A kisteleki elemi népiskola épülete is olyan veszedelmes állapotban van, hogy a tanítást már nem is lehet abban folytatni és az iskola 800 növendéke most a polgári iskola épületébe jár, ahol a délutáni órákban van tanítás. Délelőtt a polgárista tanulók, délután az elemisták tanulnak az iskolában. Az elemi iskola épületét felcölöpözték, de félt, hogy az épület összeomlik. Az iskola a falu közepén van, a templom közelében, a falajvíz már a falu belső részén épített lakóházakat is veszélyeztet. Kistelek és Szeged között a nemzetközi autót út egy részét is veszélyeztet. Már a víz, úgyhogy munkásokat rendelték ki a bajok orvoslására ezen a szakaszon.

Kettőezer a lakóházak száma Kisteleken — mondotta Tóth főjegyző —, de ha idejében nem érkezik megfelelő segítség, félt, hogy a lakóházak háromnegyedrésze összedől. A súlyos helyzetet Kistelek község elöljárósága feltárta illetékes helyen és remélik, hogy a kormányzat az általános árvízvédekezési programjában Kisteleket is megfogja menteni a súlyos árvíz bajoktól.

Párisi Nagy Áruház Rt. Szeged (Csekonics és Kiss-utca sarok)

NŐI DIVATÁRUK:

Divat női zsebkendő	—28
Divat női aprópénztárca	—28
Mousslin zsebkendő	—48
Marabu kalaptoll	—58
Óves harisnyatartó	—98
Nanszu melltartó	—98
Női zippzárás erszény	—98
Krepedesim műselyem női ruhagöndör	P 1.08
Női műselyem harisnya	P 1.28
Női trikó bélelt kesztyű	P 1.58
Sarmóz női nadrág	P 1.48
Női trikó kesztyű béleletlen	P 1.38
Mousslin sál	P 1.78
Négysarkos divat sál	P 1.78
Divat női retikül	P 1.98
Divat női kapucni	P 2.08
Divat női turbán	P 2.18
Női filz kalap	P 2.98
Női műselyem combiné	P 3.18
Divat női bársony sapka	P 3.98
Divat női bőrkésztyű	P 5.28
Női blott ernyő	P 8.28

Erdélyi képviselők felszólalása a gazdasági expozé vitájában

a képviselőház csütörtöki ülésén

Budapest, február 13. A képviselőház csütörtöki ülésén folytatta a pénzügyminiszter programja feletti vitát.

Csoőr Lajos kamatmentes hitel nyújtását kérte a pénzügyminisztertől a mezőgazdaság részére. A vasúti tarifát egységesíteni kell.

Piukovich József kijelentette, hogy pártállásánál fogva a pénzügyminiszter programját nem tartja alkalmasnak az ország jólétének emelésére.

Szakáts Pál Oroszország és Németország példáját hozta fel annak bizonyítására, hogy a munkaerő értékének helyes felismerése egy jobb termelési rend kialakulásához vezethet. Ezeket a rendszereket azonban nem lehet változtatás nélkül átvenni. Számolni kell a magyar nép szabadság-szeretettel és individualista hajlamával.

Vajna Gábor konkrét terveket sürgetett.

Gróf Bethlen László erdélyi szempontból foglalkozott a programmal. A felszabadult erdélyi részek magyarjai szívesen látnak akarnak bekapcsolódni az országépítés munkájába. Felsorolta az erdélyi gazdasági feladatokat. Újra be kell fásítani a kopár hegyoldalakat, a Székely-

földön és Partiumban tagosítani kell, szükség van lejárati szakiskolára, falepároló üzemek létesítésére, végül megfelelő tenyészanyagot kell gondoskodni. A háziipar szerepe Erdélyben különösen fontos. Hiteket kell folyósítani a kisipar számára is. Felszólalását azzal fejezte be, hogy bizalommal van a kormány iránt.

Maróthy Károly kifogásolta, hogy a gazdasági csúcsmíniszter programja nem tartalmazott konkrét terveket.

Bálint József rámutatott arra, hogy örömmel fogadják az erdélyi képviselők a gazdasági csúcsmíniszter expozéját. Hangoztatta, hogy a magyar gazdasági életet az új kor követelményének megfelelően úgy kell átalakítani, hogy az Európa és a nemzet szempontjából egyaránt megfeleljen.

Pándy Antal a vízi energiák nagyobb mérvű kihasználását sürgette. Felvetette a gondolatot, hogy a háború befejezése után a hajóterrel kapcsolatos óriási konjunktúra következhet be. Mindenképpen hozzá kell fogni a hajóépítéshez.

Az elnök ezután a vitát félbeszakította, a Ház legközelebbi ülését pénteken délelőtt tartja.

Juhász Gyula-utca

Szegeden tehát nem lesz Juhász Gyula-utca, egyelőre. A törvényhatóság közgyűlése tegnapi ülésén lelkes felbuzdulással szükségesnek tartotta kimondani, hogy „nem óhajtja tárgyalni” azt az indítványt, amely arra hívta fel a város parlamentjét, hogy pótolja végre mulasztását és egyik utcájának nevét ajánlja fel a szegedi költő emlékének. Bennünket ebben a kérdésben nem vezethet annak mérlegelése, hogy ki, vagy melyik párt padsorából tartották szükségesnek és időszerűnek benyújtani a közgyűlés színe elé a tárgyalni sem óhajtott indítványt. Bennünket és a magyar föld, a magyar ének és a magyar művészet minden hívőjét ebben a kérdésben csak egy szempont vezetheti, hogy méltó módon, ha elkésztett is, de végre megörökítettessék Szeged utcáin az a költő, aki a legtisztábban és a legnemesebb magyar művészettel adott hangot az új magyar irodalomban Szeged hangjának, tájának és lelkének. — csak az a szempont vezethet, hogy Juhász Gyulának nem csak szülővárosa Szeged, de ennek a földnek és ennek a tájnak Tömörkény István és Móra Ferenc mellett legnagyobb fia és legnemesebb művésze, aki balsorsos, kálváriás életén át szinte tékozló gazdagsággal mindig csak adott és ajándékozott Szegednek és számára helyet teremtett a magyar lírában, megszólaltatta Szeged hangját a nagy magyar zenekarban.

Kár és fölösleges volna ma már vitakozni arról, hogy mit képvisel Juhász Gyula költészete az új magyar irodalomban, az irodalomtörténet már régen kijelölte helyét és tanítja örök időkre szívesen művészetét Ady Endre, Babits Mihály, Dutka Akos, a többi holnapos költő és Kosztolányi Dezső mellett. Ezek a költők nem tettek mást, minthogy új hangot és új korszakot teremtettek a magyar líra történetében és ebben egyik legelső és legnemesebb fejezet Juhász Gyula nevével kapcsolódik össze. De Szeged törvényhatósága nem óhajtja tárgyalni azt az indítványt, amely emlékének megörökítéséről szólt. Szeged ismét beigazolta, hogy az emlékezést ismét átengedi — az ismeretlen magyar olvasónak, amely egyszer már megfelelt a csipkés torony feledékenységére akkor, amikor minden hivatalos határozat és minden hatósági elhatározás nélkül, csak érzelem és a lelkiismeretére

hallgatva „Móra-parknak” nevezte el azt a kertet, amelynek megvalósulása a szegedi búzamezők énekesének köszönhető és amelynek tavaszi virágai fölött egy életet töltött el a magyar szó és a magyar gondolat szerelmesen szép ápolásában Móra Ferenc. Meg vagyunk győződve arról, hogy egykor még röstelni, nagyon szégyelni fogja a nemes törvényhatósági közgyűlés, amiért nem kívánt foglalkozni Juhász Gyula szegedi utcájával.

A szegedi közgyűlés hű maradt önmagához és átengedte nemcsak a Juhász Gyula-utcát, de ügyélszik a szegedi költőt is — Váradnak. Mert Nagyvárad a visszatérés első lázas és zűrzavaros perceiben is módot talált arra, hogy emlékezzen a holnapos időkre és már hetek óta Juhász Gyula-utca hirdeli a holnaposok városában, hogy a szegedi költő néhány évet falai között töltött. De Várad, mint annyi másban, most is hiába küld figyelmeztetést Szeged felé. A csipkés torony nem hallja meg az pécsepárti üzenetet. Nem akar tudni költőjéről. Tékozlóan és könnyelműen átengedi Váradnak, mint a bőségesben volnánk a szegedi művészeknek... mintha nem volna a nemes városnak elsőrendű kötelessége, hogy mulhatatlanul megőrizze a maradandóságnak azokat a kevesek emlékét, akik innen valók, erről a finom és könnyű homokról és akik beírták Szeged nevét a magyarság történetébe. De hiszen igaz, majd elfelejtettük, miért is kellene utcát elnevezni Juhász Gyula nevével. — hiszen Juhász Gyula csak „költő” volt, senki, nem tudott mást, csak énekelni...”

A városatyák bizonyára rá fognak majd emlékezni, hogy milyen tékozló könnyűséggel utasították el Juhász Gyula utcáját. A párolgó bürgepaprikás talán megboosdított volna néhány peccnyi vacsora-késést... Hisszük és tudjuk, hogy a szegedi törvényhatóság csak egyelőre nem kívánt tudni a Juhász Gyula-utcáról és hamarosan ráébred majd a párolgó vacsora ízében jelentkező könnyelmű türelmetlenségének piruló hibájára. Addig pedig a magyar szó és a magyar művészet minden híve fájdalmasan és mélyen szégyeli magát...

HAJTÓKA...?